

[P. E. Eriksen.]

kunne stille sig bag statsrevisorerne ved indstilling af statsregnskabet til det høje tings godkendelse. Det føler jeg trang til at sige på mit partis vegne.

Administrationen vokser, bevillingernes antal øges, og jeg vil derfor gerne støtte dette udvalgs fortsatte bestræbelser for at følge kontrollen op, støtte statsrevisorerne i deres arbejde for en i flere tilfælde nøjagtigere budgettering og understrege den bevillingsret og -praksis, der skal være gældende, og finansudvalgets administration deraf.

Med disse ord vil jeg gerne tilslutte mig godkendelsen af statsregnskabet for 1962-63.

Gottschalck-Hansen: Indtil for nogle ganske få år siden var det udvalg, der nedsattes af folketinget til gennemgang af statsrevisorernes betænkning, nærmest et efterretningsorgan, der modtog statsrevisorernes indstilling og videresendte den med anbefaling til det høje tings godkendelse af det pågældende statsregnskab. Der er her sket en ændring i løbet af de sidste år og lykkeligvis en ændring, som først og fremmest skyldes den meget dygtige og ansvarsbevidste måde, hvorpå udvalget er blevet ledet af det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre), og det er magtpåliggende for mig ved denne lejlighed at give udtryk for min glæde og taknemlighed over den dygtighed, den saglighed og den grundighed, hvormed formandskabet har været udøvet.

Både revisionsdepartementerne og de af folketinget valgte statsrevisorer har jo også med stor ansvarsbevidsthed gennemgået statens regnskab og peget på de ømtålige punkter, de kritiske og kritisable områder, som dette fremviser. Der er i udvalget, hvor jeg har den ære at repræsentere mit parti, enighed om det berettigede i den fremførte kritik. I og for sig burde det spørgsmål jo engang opstå, om man nu også skal sige ja til statsregnskabet i dets helhed, for der er ting, der er så kritisable, at de inden for en privat virksomhed absolut ikke ville kunne blive godkendt. Jeg kan minde om det kgl. teaters administration, om spørgsmålet vedrørende Aktieselskabet Øresundsbadene, om u-landshjælpens administration, om de af justitsministeriet nedsatte, mange

lønnede udvalg og om mange, mange andre ting, som vi har peget på.

Nu har vi i dag til formiddag i finansudvalget haft en meget interessant og, synes jeg, gavnlig forhandling med den højtærede finansminister om den forestående ændring af vor bevillingspraksis, idet man vil gå over til rammebevillinger. Dette er hverken tiden eller stedet til at gå i enkeltheder om dette problem; det skal forelægges de respektive partigrupper, men jeg tror ikke, jeg overskrider min kompetence, når jeg siger, at der hersker almindelig interesse og også forståelse for denne nydannelse, som jo ikke på noget område bringer os i konflikt med grundlovens § 46, stk. 2, absolut ikke. Den vil skabe mere mobilitet inden for styrelsesgrenene, gøre det mere overskueligt for finansudvalget, den bevilgende instans, at arbejde med opgaverne og befri os for mange petitesser og småting, som vi har skullet beskæftige os med. Men det er ikke så meget udgangspunktet, hvor bevillingerne gives, vi skal drøfte i dag, men derimod afslutningen, hvor vi står over for revisionen, og det er nu engang sådan, at enhver medalje har to sider. Der er goder, der er fremskridt, men der er altså også ting, som man må hæfte sig ved, og jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om ikke ministeren deler den opfattelse, at det, når vi eller hvis vi gennemfører denne ordning — hvad jeg altså tror der kan skabes enighed om — vil medføre en meget betragtelig udvidelse af statens revision, såvel i hovedrevisorerne som hos statsrevisorerne, og altså også en udvidelse af det udvalg, som i dag indstiller statsregnskabet til godkendelse. Den lettelse, ordningen altså synes at give i den ene ende af selve sagsforløbet, medfører vel nok en udvidelse i den anden ende; det synes jeg man må se i øjnene.

Det er altså mit indtryk, at der arbejdes med megen alvor og med stor grundighed med disse problemer, og jeg kan da på mit partis vegne følge den af statsrevisorerne givne indstilling om godkendelse og anbefale, at statsregnskabet for 1962-63 godkendes af det høje ting.

Grøndahl: Vi vil gerne benytte lejligheden til at udtale vor anerkendelse af statsrevisi-